

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1944 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, m. m.

I en den 18 februari 1944 dagtecknad proposition nr 98, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, *dels ock* för tiden till den 1 juli 1945 bemyndiga Konungen att, där det under krig, vari riket befinner sig, prövas oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 juni 1940 angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, vilken jämlikt lag den 9 april 1943 (nr 143) gäller till och med den 30 juni 1944, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1945.

Genom lag den 7 juni 1940 (nr 437) ha bestämmelser meddelats angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter. Lagen, som avser att trygga den centrala finansförvaltningen i händelse av landets indragande i krig, gällde ursprungligen till och med den 30 juni 1941 men har successivt erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 9 april 1943 (nr 143), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1944.

I den proposition (nr 277) till 1940 års lagtima riksdag, genom vilken förslag till lagen den 7 juni 1940 förelades riksdagen till antagande, hemställdes därjämte om bemyndigande för Konungen att, där det under krig, vari riket befunne sig, prövades oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån. Riksdagen biföll propositionen, dock att berörda bemyndigande begränsades att avse tiden till den 1 juli 1941 (riksdagens skrivelse nr 332). Enahanda bemyndigande har lämnats Konungen vid 1941—1943 års riksdagar varje gång för en tid av ett år (riksdagens skrivelser 1941: 327, 1942: 142 och 1943: 83).

Fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret ha i en gemensam, den 20 januari 1944 dagteknad skrivelse framhållit, att de garantier, som genom ifrågavarande lagstiftning skapats för att fullmäktigeinstitutionerna skulle kunna fungera, om riket eller del därav bleve besatt av fientlig makt, även i fortsättningen borde bibehållas, samt hemställt, att lagen den 7 juni 1940 måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1945.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 mars 1944.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 16.